

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. rugsėjo 15 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-337/05)

(2005/C 281/16)

(Proceso kalba: italy)

2005 m. rugsėjo 15 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Recchia ir X. Lewis, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad nuo to laiko, kai Italijos vyriausybė, būtent Vidaus reikalų, Krašto apsaugos, Ekonomikos ir finansų, Žemės ūkio ir miškų politikos, Infrastruktūros ir Transporto ministerijos bei Ministrų tarybos vadovybės civilinės apsaugos departamentas taikė praktiką, kuri ilgai egzistavo ir kuri vis dar taikoma, dėl tiesioginių išimtinių teisių suteikimo įmonei *Agusta* įsigyjant „*Agusta*“ ir „*Agusta Bell*“ gaminamus sraigtasparnius karinėms pajėgoms priklausančių ugniagesių pajėgų, karabinierių pajėgų, valstybės miškų apsaugos, pakrančių apsaugos, Finansų apsaugos, Valstybės policijos ir civilinės apsaugos departamento poreikiams, nenumatydamą kitos procedūros ir pažeisdama procedūras, numatytas Direktyvoje 93/36/EEB⁽¹⁾, anksčiau Direktyvoje 77/62/EEB⁽²⁾, Direktyvoje 80/767/EEB⁽³⁾ ir Direktyvoje 88/295/EEB⁽⁴⁾, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal minėtas direktyvas;

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Italijos vyriausybė, būtent Vidaus reikalų, Krašto apsaugos, Ekonomikos ir finansų, Žemės ūkio ir miškų politikos, Infrastruktūros ir Transporto ministerijos bei Ministrų tarybos vadovybės civilinės apsaugos departamentas taikė praktiką, kuri ilgai egzistavo ir kurios vis dar laikomasi, dėl tiesioginių išimtinių teisių suteikimo įmonei *Agusta* įsigyjant „*Agusta*“ ir „*Agusta Bell*“ gaminamus sraigtasparnius karinėms pajėgoms priklausančių ugniagesių pajėgų, karabinierių pajėgų, valstybės miškų apsaugos, pakrančių apsaugos, Finansų apsaugos, Valstybės policijos ir civilinės apsaugos departamento poreikiams, nenumatydamą kitos procedūros ir pažeisdama procedūras, numatytas Direktyvoje 93/36/EEB, anksčiau Direktyvoje 77/62/EEB, Direktyvoje 80/767/EEB ir Direktyvoje 88/295/EEB, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal minėtas direktyvas.

Gavusi skundą Komisija įgijo informacijos, iš kurios matyti, kad Italijos vyriausybė taikė šią procedūrą ilgą laiką.

Komisija mano, kad ši praktika neatitinka direktyvų viešųjų pirkimų srityje, atsižvelgiant į kurias nėra sąlygų, pagal kurias būtų galima pradėti derybas nepaskelbus skelbimo apie konkursą.

Be to, Komisija mano, kad Italija neįrodė, jog nagrinėjamą praktiką pateisina Direktyvos 93/36/EEB 2 straipsnis, pagal kurią direktyva nėra taikoma prekių pirkimo sutartims, kurios yra paskelbtos slaptomis arba kurios pagal suinteresuotose valstybėse narėse galiojančius įstatymus privalo būti vykdomos kartu imantis specialių apsaugos priemonių, arba kai yra reikalaujama užtikrinti valstybės narės pagrindinius saugumo interesus.

⁽¹⁾ OL L 199, 1993 8 9, p. 1.

⁽²⁾ OL L 13, 1977 1 15, p. 1.

⁽³⁾ OL L 215, 1980 8 18, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 127, 1988 05 20, p. 1.

Landesgericht Innsbruck (Austrija) 2005 m. birželio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols prieš Land Tirol

(Byla C-339/05)

(2005/C 281/17)

(Proceso kalba: vokiečių)

Landesgericht Innsbruck (Austrija) 2005 m. birželio 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. rugsėjo 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols* prieš *Land Tirol*.

Landesgericht Innsbruck prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar valstybė narė arba administracinis teritorinis jos vienetas, apskaičiuodami sutartininkų darbo užmokestį, turi **laiko atžvilgiu neribotai** atsižvelgti į tam tikrose Šveicarijos institucijose, prilyginamose Tirolio žemės sutartininkų įstatymo (*Tiroler Landesvertragsbedienstetengesetz*) 41 straipsnio 2 dalyje (arba 1948 m. sutartininkų įstatymo (*Vertragsbedienstetengesetz* 1948) 26 straipsnio 2 dalyje) nurodytoms institucijoms, išdirbtą laiką arba ar Europos Bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo (OL L 114, 2002, p. 6), ypač jo I priedo 9 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad leidžiamas **įskaičiavimo** į tą laiką, kurį tarnautojai išdirbo Šveicarijoje po šio susitarimo **įsigaliojimo** 2002 m. birželio 1 d., **apribojimas**?

Arbetsdomstolen (Švedija) 2005 m. rugsėjo 15 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Laval un Partneri Ltd prieš Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avdelning 1 Byggettan ir Svenska Elektrikerförbundet

(Byla C-341/05)

(2005/C 281/18)

(Proceso kalba: švedų)

Arbetsdomstolen (Švedija) 2005 m. rugsėjo 15 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. rugsėjo 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Laval un Partneri Ltd prieš Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avdelning 1 Byggettan ir Svenska Elektrikerförbundet.

Arbetsdomstolen (Švedija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar profsąjungos, rengdamos blokados formos streiką, kad priverstų užsienio paslaugų teikėją priimančioje valstybėje pasirašyti kolektyvinę sutartį dėl darbo ir įdarbinimo sąlygų pavyzdžiui kaip minėtame sprendime *Arbetsdomstolen*, jei priimančioje valstybėje padėtis yra tokia, kad teisės aktuose, įgyvendinančiuose minėtą direktyvą, nėra aiškios nuostatos dėl darbo ir įdarbinimo sąlygų taikymo kolektyvinėse sutartyse, nepažeidžia EB sutarties nuostatų dėl laisvo paslaugų teikimo ir diskriminacijos dėl pilietybės draudimo, taip pat

1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EEB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje?

2. Švedijos *Medbestämmandelagen* įstatymas profsąjungai draudžia streikuoti, siekiant pažeisti kitų asmenų sudarytą kolektyvinę sutartį. Tačiau šis draudimas, remiantis specialia vadinamo „lex Britannia“ įstatymo nuostata, taikomas tik jei profsąjunga streikuoja dėl darbo sąlygų, kurioms *Medbestämmandelagen* įstatymas yra tiesiogiai taikomas, o tai praktikoje reiškia, kad šis draudimas netaikomas streikui prieš užsienio įmonę, kuri su savo darbuotojais laikinai vykdo veiklą Švedijoje. Ar EB sutarties nuostatos dėl laisvo paslaugų teikimo ir diskriminacijos dėl pilietybės draudimo, taip pat Direktyva 96/71/EEB draudžia taikyti pastarąją taisyklę, kuri kartu su kitomis *lex Britannia* nuostatomis reiškia, kad praktikoje, taikomos Švedijos kolektyvinės sutartys ir jos turi viršenybę prieš jau sudarytas užsienio kolektyvines sutartis, blokados formos streikui, kurį rengia Švedijos profsąjungos prieš laikinai Švedijoje vykdančią veiklą užsienio paslaugų teikėją?

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. rugsėjo 19 d. pareiktas ieškinyš Suomijos Respublikai

(Byla C-342/05)

(2005/C 281/19)

(Proceso kalba: suomių)

2005 m. rugsėjo 19 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareiktas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. van Beek ir I. Koskinen, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinyš Suomijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad, nepaisydama 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (!) 16 straipsnio 1 dalyje numatytų išimčių ir nuolat leisdama vilkų medžioklę, Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų, numatytų šios direktyvos 12 straipsnio 1 dalyje ir 16 straipsnio 1 dalyje.

2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.